

<http://www.israelmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

Nyttårsdag - 1. januar 2012

Prekentekest: Matt 1,20b-21

Lesetekst I: Salme 103,13-18

Lesetekst II: Hebr 13,5b-8

Jesu navn er et frelsersnavn

Til dagen

Nyttårsdag blir også kalt Jesu navnedag. Jesus ble omskåret åtte dager etter fødselen, og da ble navnet annonsert. Josef fikk jo navnet åpenbart før Jesus ble født, Matt 1,21, og Maria allerede ved bebudelsen, Luk 1,31. Prekentekestene i de to første tekststrekene handler om Jesu navn, mens tredje rekke handler om løftene knyttet til fellesskap og bønn i Jesu navn. Lesetekstene lærer oss å stole på kraften i dette navnet. Guds miskunnhet er evig. Han forandrer seg ikke med skiftende tider og år, Salme 103,17.

Nyttår betyr en ny start med ny kalender og nye muligheter. Det er en tid for å se både bakover på det som var, og fremover på det kommer.

Nyttår, en bots- og oppgjørstid

I Det gamle testamentet ble nyttår feiret i årets sjuende måned. Det ble blåst i bukkehorn (shofar) for å kalle til hellig samling, 3 Mos 23, 23-25. Ti dager senere kommer den store forsoningsdagen, Yom Kippur, 3 Mos 23, 26-28. Tiden fra nyttår til Yom Kippur bruker jødene til oppgjør og ber Gud og mennesker om tilgivelse. Slik håper de å få sine liv godkjent av Gud og bli innskrevet i Livets bok. Helt sikre kan de imidlertid ikke være.

Det er bare troen på Jesus som gir visshet i hjertet ved at "Ånden vitner sammen med vår ånd at vi er Guds barn", Rom 8,16.

Å gjøre opp status for sitt Guds-forhold ved inngangen til et nytt år kan være en god "tradisjon", selv om Guds barn starter hver eneste av årets dager med ny nåde - og utfordres til å leve i den.

Til prekenen

Josef, som vet at han ikke er far til Marias barn, får i en drøm forklaring på den underlige, følsomme og truende situasjonen. Dette barnet er et under som langt overgår alle andre

ufødte og nyfødte undere: ”Det er av Den hellige ånd”. Gud har grepet inn direkte på en måte som er helt enestående i historien! Nå ber han Josef ta sin forlovede til hustru som planlagt. Josef blir også bedt om å gi barnet navn. Ved det blir han Jesu juridiske far.

Yeshua – ikke Yeshu

Jesu hebraiske navn er Yeshua (med trykk på mellomste stavelse og u uttalt o). Navnet betyr ”frelse”, eller Herren frelser. I vers 23 etter vår tekst siteres profetien fra Jesaja 7,14. Her kalles barnet Immanuel, ”Gud med oss”. Det er Gud selv som kommer synlig til verden når Jesus blir født. Jesaja-profetien (og mange flere) går dermed i oppfyllelse. Dette er en hovedsak for Matteus; å vise hvordan løftene i GT blir oppfylt ved Jesu komme til jord. Det nye testamente er oppfølgeren av GT.

I navnet Yeshua ligger altså programerklæringen for Jesu liv; å ”frelse sitt folk fra deres synder”. Han er den befrieren som folket ventet på, Messias, den salvede. Men de fleste gjenkjente ham ikke fra profetiene, for de forventet en annen type befrier. Derfor ble han av mange sett på som en bedrager.

I dag brukes ofte navnet Yeshu av jøder som ikke tror at Jesus er Messias. Dette navnet er nærmest en forbannelse. ”Måtte hans navn bli utslettet”, betyr det.

Som Jesus-troende hedninger eller ikke-jøder er det vår oppgave å vitne for det jødiske folket om at Jesus er deres og vår Messias! Det er ikke gitt noen andre navn som vi kan bli frelst ved, understreker Bibelen for oss (Apg 4,12).

Lesetekstene denne nyttårsdagen handler om Herren som uforanderlig og trofast. Det er godt å ta med seg! Han er den samme også inn i det nye og ukjente året.

Ellen Raen

Misjonssekretær i Den Norske Israelsmisjon, Sørlandet krets

sorlandet@israelsmisjonen.no